

Kampioensfoto team 2017 • Foto: Fred Reuling

Door: Klaas-Jan Droppert

Aldric Dunlop: ‘Storks is een aanwinst voor de Hoofdklasse’

SILICON STORKS IS NA 38 JAAR TERUG IN DE HOOFDKLASSE. EN DENK MAAR NIET DAT DE HAGENAARS KANONNENVOER ZULLEN ZIJN. HOOFDGOACH ALDRIC DUNLOP: “WIJ GAAN ECHT HONKBAL SPELEN, WERPERS ZULLEN HUN BESTE BAL OP ONZE SLAGMENSEN MOETEN GOOIEN.”

Tweemaal is scheepsrecht voor Storks. De Hagenaars werden twee seizoenen geleden al kampioen in de overgangsklasse, maar besloten om financiële redenen niet te promoveren. Dat was vorig jaar geen optie. “We moesten wel promoveren, anders zouden veel spelers naar hoofdklassers vertrekken”, zegt Dunlop. “We hebben het in de groep gegooid en zeker de oude garde wilde nog een keer in de Hoofdklasse knallen. Maar wel

SPECIAL

op een doordachte manier, dus niet dat de vereniging eraan kapot zou gaan of het ten koste van de jeugdafdeling ging. Daar hebben we ook naar gehandeld.” Toen Dunlop in 2013 naar het Schapevatjesduin kwam, was het plan om in zeven jaar van de eerste naar de Hoofdklasse te promoveren. Het lukte al na vijf seizoenen.

Voor het spelen in de Hoofdklasse komt het nodige kijken. Onder andere moet de selectie worden uitgebreid. Tien nieuwe spelers werden aangetrokken. “Dat hebben we heel gericht gedaan, we willen niet te veel veranderen. Zo’n 15 spelers bleven en we hebben vooral werpers gehaald. Pitchers maken het verschil in

Dunlop wordt gevierd • Foto: Fred Reuling

de Hoofdklasse. Jongens als Diegomar Markwell en Rob Cordemans hebben zoveel ervaring dat ze precies weten welke bal ze moeten gooien. Ze weten heel snel waar de zwakke plek van de slagmensen ligt.”

Vijfde

Maar Storks is niet van plan om zich erg te laten intimideren door ervaren tegenstanders. De doelstelling is dan ook om vijfde te worden. “Wij zijn een lastige ploeg om tegen te spelen. We hebben veel snelheid en een gevaarlijke slagploeg. En we gaan echt honkbal spelen. Dus lopen, stelen en stoten. We gaan niet op van die lange klappen wachten maar als we de kans krijgen pakken we ze.”

Dunlop noemt de teamspirit van Storks als belangrijkste wapen. “Ik heb jeugd WK’s voor Curacao gespeeld, elf seizoenen bij ADO gehonkbal en in het Nederlands softbalteam gestaan. Maar nergens heb ik zo’n hechte band tussen spelers gezien als hier. Broederschap, ontspanning en plezier, gekoppeld aan een vechtersmentaliteit. Ze hebben echt alles voor elkaar over. In het veld maar ook daarbuiten, want als iemand gaat verhuizen staan er direct tien medespelers voor de deur. Daarom ga ik ook met vertrouwen de Hoofdklasse in. Storks is een aanwinst, we gaan goed honkbal laten zien en werpers zullen hun beste bal op onze slagmensen moeten gooien. Wij gaan laten zien dat we in de Hoofdklasse thuishoren.”

Coach Aldric Dunlop
Foto: Rein Langeveld

Nieuwe voorzitter Ronald van Wijk:

‘Met elkaar bouwen we de club op’

RONALD VAN WIJK VALT MET ZIJN NEUS IN DE BOTER. NIET ALLEEN IS HIJ RECENT GEKOZEN ALS VOORZITTER VAN EEN NIEUWE HOOFDKLAS-SER, MAAR VAN WIJK EN DE OVERIGE BESTUURSLEDEN KUNNEN OOK BOUWEN AAN EEN MOOIE TOEKOMST.

Voorzitter Ronald van Wijk (links) en Bestuurslid Sport Ton de Jager

De toekomstplannen kunnen worden ontvouwd nu naar alle waarschijnlijkheid Storks aan het Schapenatjesduin blijft spelen. Het sportpark in Kijkduin stond op de nominatie om voor woningbouw plaats te maken, maar dat plan lijkt van de baan. “Het ideale plaatje zou zijn: blijven op de huidige locatie, verlichting aanbrengen en een eigen sporthal voor wintertrainingen op het terrein neerzetten”, zegt Ton de Jager, bestuurslid sportzaken. “Hard nodig, want door het gebrek aan verlichting komen we grassprietten en gravel tekort. We zitten met circa 350 leden tegen de maximale capaciteit aan. Met verlichting, waardoor we langer kunnen spelen, kunnen we doorgroeien.”

Als kersverse hoofdklasser heeft Storks al het nodige gedaan om het eigen complex te optimaliseren. Zo zijn er ruimten voor

dopingcontrole en fysiotherapie gekomen. Ook het budget om hoofdklasse te spelen is nagenoeg rond. De Jager, trots: “En we zijn dankzij onze sponsors als vereniging goedkoper uit dan toen we in de Overgangsklasse speelden.”

Professionaliteit

De nieuwe voorzitter Ronald van Wijk, als opvolger van Freek Dekker, komt dus in een sterke organisatie, waarin al veel geregeld is, terecht. Toch blijft er nog wel wat werk voor hem over. “Ik ga inzetten op nog meer vrijwilligers en nog meer professionaliteit. Dus de structuur in de praktijk brengen. Zorgen dat de bereidwilligheid om iets te doen omhoog gaat. Tegelijkertijd wil ik mensen de ruimte geven om met eigen ideeën te komen en die uit te voeren. Met elkaar bouwen we de club op.”

Van Wijk speelde een paar jaar recreatief softbal bij Storks en werd door De Jager, een oud-collega op de Haagse Hogeschool, voor de functie gevraagd. “Dit doe ik, omdat ik van deze club houd. En ik vind reuring leuk. Een type dat op de winkel past, ben ik zeker niet”, aldus Van Wijk, die ook het damessoftbal een nieuwe impuls wil geven.

De komende drie jaar, de duur van de bestuurstermijn, staan Van Wijk, De Jager en de andere bestuursleden dus voor genoeg uitdagingen. Van Wijk: “Ik ben tevreden als we alles, zoals de verlichting, geregeld hebben. Maar ook als we korte lijnen met de gemeente hebben en niet gezwicht zijn voor de korte termijn. Dat we de clubcultuur waarborgen, is misschien wel de belangrijkste taak voor de komende jaren.”

Quinlan de Windt:

‘Bij Storks krijgt iedereen een warm welkom’

Selectiespeler en TC-lid Quinlan de Windt
Foto: Rein Langeveld

den. “Het gaat heel goed”, zegt Quinlan de Windt, speler van het eerste en coach bij de jeugd. “Honkbal is misschien niet de eerste sport waaraan ouders denken om hun kind op te doen, maar we hebben veel aanwas. Een echte verklaring hebben we er eigenlijk niet voor.”

Het kan te maken hebben met het karakter van de club. “Dat zou wel kunnen. We geven iedereen een warm welkom, staan bekend als een echte familievereniging. Je wordt bij ons meteen opgenomen in de groep. Zoiets spreekt veel mensen aan.”

NIET ALLEEN HET EERSTE TEAM VAN SILICON STORKS IS SUCCEESVOL. OOK BIJ DE JEUGD TIMMERT DE HAAGSE CLUB AAN DE WEG. QUINLAN DE WINDT HEEFT DAAR WEL EEN VERKLARING VOOR.

Met vier pupillenteams, vier aspirantenteams, drie juniorenteams en veel Bee-ballers is Storks inmiddels de grootste honk- en softbalclub in de regio Haaglan-

Foto: Rein Langeveld

Foto: Olaf Tempot - www.facebook.com/fotografiehonkbalsoftbal/

Foto: Fred Reuling

Wat ook helpt, is dat het niet uitmaakt hoeveel talent je hebt. “We zijn een echte breedtesportvereniging. Iedereen vindt bij ons het niveau dat bij hem past. Maar we hebben wel een poule van coaches die ervoor zorgen dat ze het spel zo goed mogelijk leren.”

Prestatiegericht

Toch beperkt Storks zich niet alleen tot breedtesport. De structuur is zo dat ook prestatiegerichte teams van de club deel uitmaken. Zo spelen onze honkbal aspiranten en junioren in de eerste klasse, de

hoogste jeugdniveaus van Nederland, waardoor ook jonge spelers weer een stap dichterbij de hoofdmacht komen. Daarnaast is er een samenwerking met Schiedam voor het softbal. Die kwam er omdat steeds meer talent van verenigingen als Storks en Schiedam naar de Blue Angels softbalschool trekt. De samenwerking betekent dat zowel speelsters als twee coaches van Storks in de jeneverstad aan het werk zijn. De Windt: “Deze samenwerking is een stap vooruit, want we bundelen alle talent dat bij onze verenigingen wil blijven spelen. Een U20-juniorenteam doet onder de

naam Schiedam-Storks in de eerste klasse mee. Op hoog niveau dus. Daarnaast is er een team in de tweede klasse, zodat ook speelsters in de breedtesport aan hun trekken kunnen komen. Je hoeft bij ons dus niet weg om op jouw niveau te spelen.”

De afgelopen jaren groeide Storks uit tot een club voor zowel top- als breedtesport. “Daarom mag je zeggen dat de toekomst er voor Storks goed uit ziet. Straks is er aanwas voor het eerste, terwijl we voor de verschillende niveaus en leeftijdsgroepen een passende competitie hebben.”

Foto: Rein Langeveld

Ron Renooij en Ton Bodaan over de gouden periode 1967-1979:

‘Ik ben er begonnen en ga er dood’

Storks 1974 vervaardiger Haagsche Courant (algemeen), collectie Haags Gemeentearchief. Het honkbalteam Hotam Storks. Staande van links naar rechts verzorger Bloem; leider Kouwenberg; bestuurslid Klaassen; Frank van Rest; Jonne van Soelen; Gijlam Derksen; Frank de Groot; Rob Lucas; Ron Renooij, Ton Bodaan en coach Coster. Zittend: Roy Mulder; Dick de Goede; Louwe Halkema; Roy van den Dungen; Gronovius; Rudy Dom en Winneke Remmerswaal

TOT DIT SEIZOEN WAS 1979 DE LAATSTE KEER DAT STORKS IN DE HOOFDKLASSE SPEELDE. DAT JAAR WAS HET EINDE VAN EEN TIJDPERK DAT IN 1967 BEGON EN DE GOUDEN JAREN VAN DE HAAGSE CLUB VORMDE.

TON BODAAAN EN RON RENOOIJ MAAKTEN DE GLORIEJAREN MEE.

Catcher Ton Bodaan (76) en pitcher Ron Renooij (71) hebben hun hele loopbaan voor Storks gespeeld. Zij maakten de opmars van de Haagse club in de jaren zestig en zeventig mee. Renooij: “In 1966 verloren we van HCAW en leek de kans op de hoofdklasse verloren. Maar omdat HV Ajax in 1967 stopte kwam er een plek vrij.”

Het was het begin van een periode waarin Storks tot 1973 onafgebroken op het hoogste niveau zou uitkomen. Bodaan: “De eerste wedstrijd was bij het grote Haarlem Nicols. Wonen we met 3-1, die ploeg wist niet wat haar overkwam. Later zouden we thuis ook van ze winnen. Dat jaar werden we derde. Niet ons beste resultaat. Dat behaalden we in 1970 met een tweede plek.”

Spelen op het hoogste niveau betekende een cultuuromslag bij de Haagse club. Renooij: “Daarvoor deden we maar wat. Maar onder Max Rietbergen was het vrijblijvende er wel af. We kregen

looptraining, pitchtraining, infield- en outfieldtraining. Het werd serieus.” Bodaan: “Maar Storks had geen hoofdklassewaardig terrein. Toen zijn we van de voetbalvelden van VCS naar het nieuwe honkbalveld op Escamp verhuisd. Later kwam ADO daar ook bij. Daar hadden we een terreinmeester die, als er werd omgeroepen dat iemand het tweede honk had gestolen, snel in het materiaalhok ging kijken of hij er nog een had liggen.”

Schapenatjesduin

Omdat ook ADO aan de weg timmerde en er geen ruimte voor twee grote verenigingen was, verhuisde Storks in 1975 naar de rand van de stad: het Schapenatjesduin. Bodaan: “De buitenwacht dacht dat we binnen twee jaar in Kijkduin zouden zijn overleden. Nou, we werden binnen één jaar de grootste vereniging. Honkbal zat waanzinnig in de lift in die tijd. Bij wedstrijden tegen Sparta zaten er op zaterdag tweeduizend man en een dag later 3500. Dat waren mooie tijden.” In de gloriejaren bestond de ploeg uit grote namen. Hudson John, Simon Arrindell, Bobo Echobardo (Bodaan: “Als hij wilde gooide hij me zo omver, wat een kracht had hij als pitcher.”), Roy van den Dungen Gronovius en Win Remmerswaal, die in 1975 naar de Boston Red Sox vertrok. In 1970 kwamen zes Storks-spelers, onder wie Bodaan en Renooij, namens Nederland uit op het eerste WK in Colombia.

De bloei duurde, met vanaf 1973 enkele promoties en degradaties, tot 1979. Precies het jaar waarin Bodaan en Renooij

ermee stopten. Renooij: “We zijn toen aan een moeizaam jaar op het nippertje gedegradeerd. Het gevoel was er niet meer. Voor ons was het na al die jaren klaar.” Bodaan werd scheidsrechter op WK's en de Olympische Spelen. Renooij werd voorzitter van Storks en coach voor managers in het bedrijfsleven.

Lange tijd zijn ze bij Storks niet meer geweest, maar daar gaat verandering in komen. Bij de eerste thuiswedstrijd op 28 april zijn ze er bij. En dat is ook niet meer dan logisch. Bodaan: “Tenslotte ben ik er begonnen en ga ik er ook dood.”

Storks 1969
Bovenste rij: H. Regeer, F. Jelsma, K. John, J. Endlich, R. van Lummel, T. Bodaan, R. Blijden.
Zittend: T. Gaartman (coach), T. de Jager, R. Mulder, R. Lansink, R. van den Dungen Gronovius en R. Renooij

Historie

Storks werd opgericht in 1952. Er werd gespeeld in Rijswijk, op de voetbalvelden van VCS en later, samen met ADO, op Escamp. Sinds 1975 speelt Storks op het mooist gelegen honk- en softbalcomplex van Nederland, tegen de Haagse duinen. Sinds het begin van de jaren zestig levert Storks spelers aan Oranje. Van 1967 tot 1973 komen de honkballers van Storks al uit in de Hoofdklasse. Pitcher Win Remmerswaal weet in 1979 de Major League te bereiken en komt uit voor de Boston Red Sox. Ook de Softbal Heren doen van zich spreken: na verschillende landskampioenschappen weten ze in 2002 en 2006 het EK op hun naam te schrijven. Storks heeft ruim 300 leden en staat daarmee in de top-10 van Nederland. Dit seizoen gaan 21 teams de competitie in.

Joost van den Bergh staat er mede dankzij Tsunami

Foto: Rein Langeveld

DE SELECTIE VAN SILICON STORKS BESTAAT UIT VEEL SPELERS DIE HUN HONKBAL-OPLEIDING BIJ TSUNAMI HEBBEN GENOTEN. OOK JOOST VAN DEN BERGH, EEN VAN DE TALENTEN VAN DE CLUB, DANKT VEEL AAN DE HAAGSE HONKBALSCHOOL.

Dat Joost van den Bergh voor Storks ging spelen, was onvermijdelijk. Met twee ouders die bij de Haagse club softballen, was het een kwestie van tijd voordat Joost de knuppel aan het Schapenatjesduin zou oppakken. Het is tenslotte de club van zijn familie.

Toch zou de nu achttienjarige Van den Bergh niet zijn hele jeugdopleiding bij Storks afwerken. "Toen ik 12 jaar was, ben ik gevraagd voor de Tsunami-honkbalschool. Dat betekende drie tot vier keer per week trainen en in het weekend twee wedstrijden met de beste talenten uit de regio spelen. Daar heb ik enorm veel geleerd, veel goede coaches gehad. Ja, ook mijn huidige coach Aldric Dunlop. Die heeft me in mijn eerste jaar getraind." Tsunami stoomde de catcher en eerste honkman klaar voor het grote werk. Dankzij een samenwerkings-

Foto: Rein Langeveld

verband met Storks speelde Van den Bergh afgelopen seizoen in de overgangsklasse al in het bordeaux-rode shirt. "Op zaterdag een wedstrijd met Tsunami en op zondag met Storks. In het begin was het wel even aanpoten. Mentaal en fysiek is spelen met volwassenen voor een jonge jongen een grote stap. Maar ik vind dat ik kan terugkijken op een prima seizoen, waarin ik best veel heb gespeeld."

Voortleven

De Tsunami-honkbalschool is aan zijn laatste seizoen bezig, nu de KNSB twee van de zes opleidingen heeft gesloten. Er is nu alleen nog maar een juniorenteam actief.

Maar Tsunami leeft dit seizoen wel voort in de Hoofdklasse. Ricky Voorn, Nick Winkel, Jurriaan Dijk, Sem Petit, Philipp Brandl, Giovanni Perez, Timo van Aanhout, Joran Berkhout, Tijani Dun-

lop en Nick Winkel komen net als Van den Bergh van de Haagse honkbalschool. "Binnen twee jaar van Tsunami naar de Hoofdklasse is wel bijzonder", zegt Van den Bergh. "Maar met alles wat ik heb geleerd denk ik dat ik het niveau wel aan kan. Anderen, zoals Jurriaan Dijk, hebben aangetoond dat het kan om Hoofdklasse te spelen als je van een academie komt. Het worden wel zware wedstrijden en tegelijkertijd is het vet om tegen voorbeelden als Dwayne Kemp te spelen. Maar ik ben er, mede dankzij Tsunami, klaar voor om het gevecht aan te gaan."

★fastball★

Sponsors

SSK Europe en Silicon zijn al jaren de belangrijkste sponsors van Storks. Kleding- en materiaalleverancier SSK Europe ontwikkelde een nieuwe, strakke kledinglijn voor het eerste. Silicon sponsorde het eerste Damesteam en is nu naamgever van de herenselectie. Zij leveren innovatieve lasdiesten voor de industrie.

Foto: Fred Reuling